

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato:
Kontor: Kontoret for Internationalt udlændingesamarbejde
Sagsbeh: Anders Forman
Sagsnr.: 2012-38-0081
Dok.: 720028

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et program for registrerede rejsende og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet og programmet for registrerede rejsende

KOM(2013)97

KOM(2013)96

Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Da der er tale om en videreudvikling af Schengen-reglerne, har Danmark efterfølgende mulighed for at tilslutte sig.

Resumé

Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Da der er tale om en videreudvikling af Schengen-reglerne, har Danmark efterfølgende mulighed for at tilslutte sig. Forslaget vedrører indførelsen af et program for registrerede rejsende. Forslaget, som har til formål at gøre det lettere for hyppigt rejsende og forhåndsgodkendte tredjelandstatsborgere at passere EU's ydre grænser, indebærer, at der indføres et program for registrerede rejsende, som giver de tredjelandstatsborgere, der tildeles adgang til programmet, mulighed for at blive omfattet af en forenklet kontrol ved EU's ydre grænser. I tilknytning til forslaget om indførelse af et program for registrerede rejsende fremsættes også forslag om en række konsekvensændringer af Schengen-grænsekodeksen. Hvis Danmark vælger at tilslutte sig forordningen, vurderes det at have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser. Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Regeringen er generelt positivt indstillet

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

over for tiltag, der kan styrke grænsekontrollen, uden at ind- og udrejse for legitime rejsende besværliggøres unødigt. Den endelige stillingtagen til Kommissionens forslag vil navnlig bero på en nærmere vurdering af de statsfinansielle og administrative konsekvenser ved forslaget.

1. Baggrund

På baggrund af Haag-programmet fra 2004 fremlagde Kommissionen i februar 2008 sin såkaldte ”grænsepakke”. Pakken lagde op til en række initiativer til styrkelse af en integreret grænseforvaltning, herunder bl.a. andet etablering af et fælles europæisk system for registrering af tredjelandstatsborgeres ind- og udrejser af Schengen-området og et program for forhåndsgodkendte registrerede rejsende tredjelandstatsborgere.

I Stockholm-programmet fra 2010 opfordres Kommissionen til at fremsætte forslag til et system for registrering af tredjelandstatsborgeres ind- og udrejser af Schengen-området og et system til understøttelse af et program for registrerede rejsende tredjelandstatsborgere med henblik på, at disse systemer bliver operationelle hurtigst muligt. Det anføres dog også, at der inden oprettelsen af nye systemer bør foretages en evaluering af blandt andet Schengen-Informationssystemet (SIS) og visuminformationssystemet (VIS), og at der bør tages hensyn til de vanskeligheder, man stødte på, da disse systemer blev oprettet.

Det fremgår af konklusionerne fra rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 9.-10. juni 2011, at Rådet ser frem til en snarlig præsentation af Kommissionens meddelelse om intelligente grænser, der dækker både et system for registrering af tredjelandstatsborgeres ind- og udrejser af Schengen-området og et program for registrerede rejsende tredjelandstatsborgere. Endvidere fremgår det af konklusionerne, at meddelelsen hurtigt skal følges op af relevante lovgivningsmæssige forslag.

Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 23.-24. juni 2011 konklusioner, hvoraf det fremgår, at de ydre grænser skal håndteres effektivt og ensartet, og at dette vil blive understøttet af en hurtig fremdrift i arbejdet med intelligente grænser. Der opfordredes særligt til indførelse af et ind- og udrejse-system og et program for registrerede rejsende.

Den 25. oktober 2011 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om intelligente grænser (KOM(2011) 680 endelig). Meddelelsen blev præsenteret på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. oktober 2011,

hvorefter Rådet havde en indledningsvis drøftelse af de i meddelelsen foreslåede løsninger.

Kommissionen fremlagde på denne baggrund den 28. februar 2013 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et program for registrerede rejsende.

Forslaget fra Kommissionen er en del af den såkaldte pakke vedrørende intelligente grænser, som også indeholder et forslag om oprettelse af ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser. For så vidt angår forslaget om et ind- og udrejsesystem henvises der til særskilt grund- og nærhedsnotat herom.

Indførelsen af et ind- og udrejsesystem og et program for registrerede rejsende betyder, at det er nødvendigt at tilpasse procedurerne i Schengen-grænsekodeksen¹ for kontrol af personer, der passerer de ydre grænser. Kommissionens pakke vedrørende intelligente grænser omfatter således også et forslag om visse konsekvensændringer af Schengen-grænsekodeksen.

Det danske retsforbehold

Forslaget fremsættes med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), tredje del, afsnit V.

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i vedtagelsen af foranstaltninger, der foreslås i henhold til TEUF, tredje del, afsnit V, og ifølge artikel 2 i protokollen er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for Danmark, ligesom de ikke finder anvendelse i Danmark ("retsforbeholdet").

Da forordningen imidlertid vil udgøre en videreudvikling af Schengenreglerne, vil Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen af forordningen skulle træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre den i dansk ret, jf. protokollens artikel 4, stk. 1. Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre forordningen, overvejer de medlemsstater, der er bundet af forordningen, og Danmark, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. protokollens artikel 4, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage

2. Indhold

2.1. Generelt

Forslaget til forordning er fremsat efter TEUF artikel 74 (om administrativt samarbejde mellem nationale myndigheder og med Kommissionen) og artikel 77, stk. 2, litra b) og d) (om personkontrol ved passage af de ydre grænser og om udvikling af et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser).

Forslaget har overordnet til formål at gøre det lettere for hyppigt rejsende og forhåndsgodkendte tredjelandstatsborgere at passere EU's ydre grænser. Forslaget skal ifølge Kommissionen ses på baggrund af det stigende antal rejsende ved de ydre grænser, som gør det nødvendigt at finde nye løsninger for at sikre et højt sikkerhedsniveau, samtidig med at ventetiden begrænses mest muligt.

Forslaget indebærer, at der indføres et program for registrerede rejsende, der giver tredjelandstatsborgere, som er forhåndsgodkendte og tildeles adgang til programmet, mulighed for at blive omfattet af en forenklet kontrol ved EU's ydre grænser.

Ifølge forslaget indføres et system bestående et centralt register til lagring af oplysninger om de registrerede rejsende og en såkaldt grænsebizz (et maskinlæsbart kort med en unik identifikator), som udleveres til den rejsende, og som kobler denne til de oplysninger, der er lagret om den pågældende i det centrale register. Udover det centrale register skal systemet bestå af nationale systemer, som forbindes til det centrale register gennem brug af ensartede grænseflader, herunder netopkoblingspunkter, i alle medlemsstater.

Det foreslås, at det centrale register skal indeholde alfanumeriske oplysninger (dvs. oplysninger angivet med bogstaver, tal mv.) og biometriske oplysninger (dvs. fingeraftryk) om personer, der har søgt om at få adgang til programmet for registrerede rejsende. Disse oplysninger registreres i særskilte afsnit i det centrale register. Kun ansøgerens unikke identifikationsnummer registreres i den udstedte grænsebizz.

Ansvaret for udviklingen og den driftsmæssige forvaltning af det centrale register samt for fastlæggelsen af de tekniske specifikationer for en grænsebizz placeres hos Det Europæiske Agentur for den Operationelle For-

valtning af Store It-systemer (IT-agenturet), mens medlemsstaterne skal være ansvarlige for bl.a. udviklingen og driften af det nationale system samt udstedelse af grænsebizz. Medlemsstaterne skal i den forbindelse udpege en national myndighed, som sørger for, at de kompetente myndigheder får adgang til det centrale register.

Det fremgår af forslaget, at programmet for registrerede rejsende skal anvendes på de ydre grænser ved, at en registreret rejsende kører en grænsebizz igennem en automatiseret kontrolpost. Den automatiserede kontrolpost læser grænsebizzen, rejsedokumentet og den rejsendes fingeraftryk, der sammenlignes med aftrykkene i det centrale register eller visuminformationssystemet (VIS) for visumindehavere. Hvis alle kontrolforanstaltninger godkendes, kan den rejsende passere kontrolposten. Hvis der opstår et problem, vil den rejsende få hjælp af en grænsevagt.

Det bemærkes, at det fremgår af Kommissionens begrundelse for forslaget, at medlemsstaterne kan beslutte, om de vil bruge og installere automatiserede grænsekontrolsystemer ved deres grænseovergangssteder. Uanset om medlemsstaterne anvender automatiserede grænsekontrolsystemer eller ej, bør grænsepassagen ved alle overgangssteder ved de ydre grænser forenkles for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af programmet for registrerede rejsende.

2.2. Nærmere om hovedelementerne i forslaget

Ifølge forslaget kan en tredjelandstatsborger indgive en ansøgning om adgang til programmet for registrerede rejsende ved medlemsstaternes repræsentationer og ethvert overgangssted ved EU's ydre grænser. Når der ansøges om adgang til programmet første gang, kan det bl.a. kræves, at ansøgeren giver personligt fremmøde med henblik på at få optaget fingeraftryk, gennemføre en samtale og få kontrolleret rejsedokumentet.

Forslaget stiller en række krav, som skal være opfyldt ved indgivelse af ansøgningen. Ansøgeren skal bl.a. være fyldt 12 år, indgive et udfyldt og underskrevet ansøgningsskema og fremlægge et rejsedokument, som mindst er gyldigt i den periode, hvor der anmodes om adgang til programmet, og som er udstedt inden for de sidste fem år. Rejsedokumentet skal være forsynet med visum eller ledsaget af en opholdstilladelse eller et opholdskort. Alternativt kan ansøgeren ansøge om visum samtidig med ansøgningen om adgang til programmet for registrerede rejsende.

I forhold til ansøgere, som ikke tidligere har ansøgt om adgang til programmet, indsamles desuden biometriske oplysninger om ansøgeren i form af fire fingeraftryk, hvis det er fysisk muligt. Det bemærkes, at fingeraftrykkene ikke kobles sammen med de alfanumeriske data, men lagres i særskilte dele i det centrale register.

Endvidere stilles krav om, at ansøgeren fremlægger dokumentation for bl.a. rejsernes formål, besiddelse af tilstrækkelige midler til at afholde udgifter til rejse og logi og ansøgerens erhvervs- eller familiemæssige situation. Ansøgere, som er nær familie til en unionsborger, skal dog kun fremlægge et opholdskort udstedt af en medlemsstat og bevis for identitet og familiebånd til unionsborgeren, som er omfattet af opholdsdirektivet.²

Der stilles desuden krav om, at ansøgeren betaler et gebyr, hvis størrelse løbende revideres af Kommissionen for at sikre, at det afspejler de administrative udgifter.

Såfremt det vurderes, at ansøgeren opfylder de grundlæggende ansøgningskrav, antages ansøgningen, og der oprettes et ansøgningsdossier i det centrale register. I ansøgningsdossieret indlæses bl.a. det tildelte unikke ansøgningsnummer, oplysninger om myndigheden, som ansøgningen er indgivet til, samt oplysninger om bl.a. personens navn, nationalitet, det anvendte rejsedokument med angivelse af udstedelsesland mv., angivelse af det primære formål med rejsen, beskæftigelse og arbejdsgiver eller uddannelsesinstitution. I ansøgningsdossieret indlæses også de optagne fingeraftryk.

Herefter forestår den kompetente myndighed den videre behandling af ansøgningen om adgang til programmet for registrerede rejsende. I den forbindelse kontrolleres bl.a., at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne efter Schengengrænsekodeksen, herunder at den pågældende er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, at ansøgerens rejsedokument, opholdstilladelse, visum mv. er gyldigt, at ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler, og at ansøgeren ikke anses for at udgøre en trussel for fx medlemsstaternes offentlige orden eller nationale sikkerhed.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2004/38 af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Er medlemsstaten i tvivl om ægtheden eller troværdigheden af den fremlagte dokumentation, er der mulighed for at høre andre medlemsstater eller anmode om yderligere dokumentation.

På baggrund af behandlingen træffes afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles adgang til programmet for registrerede rejsende, eller om en sådan adgang må afslås. Den første adgang til programmet meddeles for et år, og der er herefter mulighed for at forlænge adgangen med to år og herefter eventuelt yderligere to år uden krav om indlevering af en ny ansøgning. Adgangen til programmet må dog ikke overstige gyldighedsperioden for den pågældendes rejsedokument, opholdstilladelse mv.

Når der træffes afgørelse om at meddele adgang til programmet, skal den kompetente myndighed indlæse oplysninger herom i ansøgningsdossieret med angivelse af bl.a. start- og udløbsdato for adgangen. Samtidig indlæses et unikt identifikationsnummer, som svarer til ansøgningsnummeret, i grænsebizzzen, og denne udleveres til ansøgeren.

Hvis kriterierne for adgang til programmet ikke er opfyldt, gives der afslag på ansøgningen. Oplysning om afslaget indlæses også i ansøgningsdossieret med angivelse af bl.a. baggrunden herfor. Hvis det senere viser sig, at betingelserne for at meddele adgang til systemet ikke var eller ikke længere er opfyldt, inddrages adgangen til programmet. Det samme gælder, hvis den registrerede rejsende anmoder herom. Når adgangen til programmet inddrages, indlæses oplysninger herom ligeledes i den pågældendes ansøgningsdossier.

Efter forslaget vil oplysningerne i systemets ansøgningsdossier kunne lagres i det centrale register i en periode på højst fem år, medmindre den pågældende fx trækker sin ansøgning tilbage, inden der er truffet afgørelse. I så fald vil oplysningerne blive slettet.

Forslaget opregner de myndigheder, som skal have adgang til oplysningerne i det centrale register og grænsebizzzen, samt de formål til hvilke oplysningerne kan behandles. Inden for de kompetente myndigheder skal brugen af systemet desuden være forbeholdt særligt bemyndiget personale.

Udover de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal indlæse relevante oplysninger i systemet i forbindelse med behandlingen af en ansøgning, følger det af forslaget, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal have adgang til oplysningerne i forbindelse med grænsekontrollen på

de ydre grænser. De kompetente myndigheder skal således kunne søge i det centrale register ved brug af oplysninger i grænsebizzen og rejsedokumentet for at kontrollere, at den pågældende person er omfattet af adgangen til programmet for registrerede rejsende. Samtidig kontrolleres personens identitet gennem verifikation af dennes fingeraftryk.

Herudover tillægges medlemsstaternes kompetente myndigheder bl.a. adgang til at konsultere systemet med henblik på udarbejdelse af statistik.

For enhver kompetent myndighed med adgang til systemet gælder det generelt, at behandlingen af oplysninger alene må ske, såfremt brugen står i et rimeligt forhold til det forfulgte formål og er nødvendig for udførelsen af myndighedsopgaven. Ved anvendelsen af programmet må det samtidig sikres, at de foranstaltninger, der træffes, sker med respekt for den menneskelige værdighed og integritet hos de omhandlede personer.

Efter forslaget må oplysningerne i det centrale register under ingen omstændigheder overføres til eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer.

Forslaget indeholder en række bestemmelser om datasikkerhed med henblik på beskyttelse af de personlige oplysninger, som er indeholdt i systemet. Det påhviler således bl.a. medlemsstaterne at garantere sikkerheden for de oplysninger, den modtager fra det centrale register, ligesom både medlemsstaterne og IT-agenturet forpligtes til at træffe en række foranstaltninger med henblik på at beskytte oplysningerne i det centrale register. Desuden foreslås de registrerede personer tillagt en række rettigheder i forbindelse med registreringen i det centrale register, herunder ret til indsigt i oplysningerne og ret til at få berigtige eller slettet ukorrekte oplysninger. Forslaget indeholder også bestemmelser om tilsyn med behandlingen på nationalt og europæisk plan af de oplysninger, som systemet indeholder. I forslaget understreges endvidere retten til erstatning for personer, som har lidt skade i forbindelse med en ulovlig behandling af oplysninger.

For så vidt angår idriftsættelsestidspunktet for programmet for registrerede rejsende fremgår det af forslaget, at datoen vil blive fastsat af Kommissionen, når visse betingelser er opfyldt. Bl.a. kræves det, at IT-agenturet har givet meddelelse om en vellykket samlet test af det centrale register.

Det foreslås, at Kommissionen tre år efter idriftsættelsen af programmet for registrerede rejsende og derefter hvert fjerde år udarbejder en samlet

evaluering af programmet. Rapporten ledsages i givet fald af relevante forslag til ændring af forordningen.

Som anført oven for betyder indførelsen af programmet for registrerede rejsende, at det er nødvendigt at tilpasse procedurerne i forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengengrænsekodeksen) for kontrol af personer, der passerer de ydre grænser.

Pakken vedrørende intelligente grænser indeholder på den baggrund også et forslag om en række konsekvensændringer af Schengengrænsekodeksen, navnlig med hensyn den eventuelle brug af automatiserede grænsepassagefaciliteter.

3. Gældende dansk ret

Udlændingelovens kapitel 7 indeholder regler om kontrollen med udlændinges indrejse, ophold og udrejse mv., og regulerer således de udlændingeretlige forhold ved ind- og udrejsekontrollen.

Paskontrol ved den ydre grænse

Det følger af Udlændingelovens § 38, stk. 1, at ind- og udrejsekontrol på de ydre grænser skal finde sted i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 6 og 7.

Efter udlændingelovens § 38, stk. 7, kan politiet foretage stemping af en udlændings pas eller rejselegitimation ved ind- og udrejse eller ved afvisning eller udvisning.

Ifølge udlændingelovens § 39, stk. 3, skal pas eller rejselegitimation forevises for paskontrollen ved ind- og udrejse af Schengen-området.

Optagelse af biometriske oplysninger

Udlændingelovens § 40 a indeholder bestemmelser om i hvilke nærmere definerede tilfælde, der kan optages fingeraftryk af udlændinge, til hvilke formål disse oplysninger må anvendes, og hvordan de skal opbevares.

Herudover følger det af udlændingelovens § 2 a, stk. 5, at justitsministeren kan fastsætte regler om optagelse af fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1 er forslaget omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender. Forslaget vil derfor ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark, og det vil derfor ikke i sig selv have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Da der vil være tale om en udbygning af Schengen-reglerne, vil Danmark imidlertid inden seks måneder efter vedtagelsen af forordningen træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret.

4.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Hvis Danmark beslutter sig for at gennemføre forordningen, er det Justitsministeriets foreløbige vurdering, at dette vil have visse lovgivningsmæssige konsekvenser. Justitsministeriet finder således på det foreliggende grundlag, at der bl.a. vil kunne være behov for ændringer af udlændingelovens regler om ind- og udrejsekontrol på de ydre grænser og om optagelse, anvendelse og opbevaring af fingeraftryk.

4.2. Statsfinansielle konsekvenser

Hvis Danmark beslutter sig for at gennemføre forordningen, skønnes dette at medføre statsfinansielle konsekvenser i form af udgifter til udviklingen af systemet samt efterfølgende driftsomkostninger.

Kommissionens har udarbejdet konsekvensanalyser vedrørende forslaget.

Programmet for registrerede rejsende forventes efter Kommissionens estimat at medføre en engangsudgift på 207 mio. euro til udvikling af systemet på centralt og nationalt plan, hvoraf 164 mio. euro skal afholdes af medlemsstaterne, mens 43 mio. euro betales via EU's budget. Dertil kommer en forventet årlig driftsudgift på 101 mio. euro, hvoraf 81 mio. euro skal afholdes af medlemsstaterne, mens 20 mio. euro betales via EU's budget. I alt 712 mio. euro ved tre års udviklingsarbejde og fem års drift.

Det fremgår af Kommissionens konsekvensanalyse, at Kommissionen foreslår til næste års finansielle ramme omfatter et forslag om 4,6 mia. euro til Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) for perioden 2014-2020. I forslaget er afsat 1,1 mia. euro som et vejledende beløb til udvikling af et ind- og udrejse-system og et program for registrerede rejsende. Det er i den forbindelse

se antaget, at der først påløber udviklingsomkostninger fra 2015, og at beløbet dækker 4 års drift.

Der vil blive iværksat et arbejde med at foretage en vurdering af de statsfinansielle konsekvenser af forslaget. Der vil i den forbindelse navnlig skulle udarbejdes et foreløbigt skøn over de danske udgifter ved udvikling af de nationale dele af det foreslåede system.

Hvis Danmark vælger at gennemføre forordningen i national lovgivning, vil der i forbindelse med gennemførelsen skulle tages stilling til finansieringen af den del af udgifterne forbundet med forslaget, som ikke dækkes via midler fra ISF.

5. Høring

Forslaget er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Danske Regioner, Datatilsynet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, FTF, Institut for Menneskerettigheder, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Lederne, Offentlig Ansattes Organisationer, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Søfartsstyrelsen, Trafikstyrelsen og Udlændingestyrelsen.

Høringsfristen er fastsat til den 15. april 2013.

6. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i sin begrundelse for forslaget, at det – bl.a. i lyset af det stigende antal rejsende og de muligheder, den nye teknologi giver – er nødvendigt med harmoniserede regler, som fastlægger en forenklet grænsepassage for registrerede rejsende, som kan gælde ved alle grænseovergangssteder i Schengenområdet uden særskilt forhåndsgodkendelse og uden at sænke sikkerheden. Dette mål findes ikke i tilstrækkelig grad at kunne opfyldes af medlemsstaterne.

Forslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

7. Andre landes kendte holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdning til sagen.

8. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for tiltag, der kan styrke grænsekontrollen, uden at ind- og udrejse for legitime rejsende besværliggøres unødigt.

Den endelige stillingtagen til Kommissionens forslag vil navnlig bero på en nærmere vurdering af de statsfinansielle og administrative konsekvenser ved forslaget.

9. Europa-Parlamentet

Forslaget til forordning behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294), der indebærer, at forslaget skal vedtages af Europa-Parlamentet. Forslaget har endnu ikke været behandlet i Europa-Parlamentet.

10. Orientering af andre af Folketingets udvalg

Grundnotatet sendes – udover til Folketingets Europaudvalg – til Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integration.